

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ". - [1968]", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 362. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677730608704/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

147r

DEN FØRSTE GRØDE,
DEN FØRSTE FØDE,
HØRER HERREN TILL,
OG ER HANNEM HELLIG!

Derom indgijsfuer

Sal: ANNICHE JACOBSDAATTER WORM

*Et Hierte-sørgende-Valet med Venner og Verden,
og derimod*

En Hierte-frydende Velkom med Herren og Himmelen

Viborg. dj: 15 Augusti 1679.

- 1 Kom *Læser* hid og see Dit *Leffnitz* flygtig Glæde,
Ald Verdens Glar og Glandtz med øynene Du væde;
- 3 Huo, som med *Perspectiv* vill see vor Liffes Maall,
Hand skue det i Leer, og ey i Steen og Staall.
Kast kun et øievink paa denne Ærc-Taffvle
- 6 Besatt med Suck og Sorg, ret som med Søm og Naffvle:
See mig et lidet Noor, som leffvde et quarteer
Paa Verdens Tummel-Pladtz blant Aske, Muld, og
Leer.
- 9 Jeg intet paa *Credit* aff Jorden har opbaaret
Min Siæll aff giørlig Synd den icke bleffv bedaaret,
Mitt Øye vilde ey beskue Himlens Pol
- 12 Men fick strax glimt udaff Den *Ævige* Verdens Sool.
Det var saa nær og nær *Min Moder* haffvde bleffvet
Mit *Moment* og Graffv: Jeg nær og haffvde dreffvet
- 15 Min Moder hen med mig til Jordens *Cabinet*,
Huis Himlens Kraft og Konst os haffde siet forgiet.
En *Abild* ofte maae af Staud og Storm omdreyes,
- 18 Att frugten bugner ned, huer Green till Jorden Veyes,
Saa gick det mig, at Jeg, *Min Moders første Frugt*,
Strax fra *Min Moders* Skied till Graffven bleffv
nedtrugt.

- 147v 21 Tack, *Hierte Moder*, Tack, for Din saa haarde Smerte,
Tack for den Deell Jeg fick udaff Dit Liifv og Hierte,
Tack for dit Kiød og Blod Jeg førde fra Dig hen
24 Jgiennem Graffvens Port fra Muld till Himmelen.
Bejamre Dig ey for Din *Første Føde Daatter*,
Vi er' Jo i *Guds* Haand, som Aske, Leer, og Potter:
27 Udmatt ey Siæll og Sind med Suck og Sorgens
Storm
Du finder Jo hos *Gud* Din Daatter *Annich Worm*.
Du tigged' mig aff *Gud* till Hiertens Lyst og Liisse,
30 Det ønsk fuldkommed bleffv, det lod Dig Himlen viisse,
Men meere Jeg *Min Gud* for obligeret var,
Thi gjorde Hand mig strax Sig till et Ærens Karr;
33 Din sucker-søde Bryst Jeg aldrig aldrig smagde,
Paa Vugge-Puden mig ey nogen Moder lagde,
Jeg icke bleffv omklæd med Hylcken, Svøb og List,
36 Mens [ret ret ile] til *Min Brudgom JESUM CHRIST*
Tack, *Hierte Fader*, Som mig lagde i *Guds* Arme,
Aff Daabens Brynd og Bad fandt Jeg en Himmel-Varme,
39 Med Vederquegelse i svage Hiert' og Siæll,
Mig kand ey skade nu den *Sathans* Synde-Pæll:
Ald Verdens Ducke-Tøy og Daarlighed Jeg lader,
42 Ald Verdens Guld og Glantz, som [Skum] og Skarn
Jeg hader,
For Vugge, Gange-vogn, for Brude-Seng og Boe
Jeg niuder i *Min Gud* Min Siæles Fryd og Roe.
45 Vech da, *Ald Verden*, Vech! Mig lyster ey at [bygge],
Oppaa [dit] Flyffve-Sand: Du est kun Skum og [Skygge],
Jeg liden [Abild]-quist groor nu i Paradiis,
48 *Den første Gradis Frugt* er Himlens Pant og Priis.
Mitt Smycke-Kammer er iblant Den Jomfru-Skare,
Som følger Lammet nest foruden Frygt og Fahre,
51 Saa det, som *Herren* gaffv, det *Herren* igjen tog,
Ald Verdens Locke-Mad og Muld mig ey bedrog.

- Far, *Hierte Vader*, vell! Far vell *Høy-elsked Moder*,
 54 O! Far, *Mor-Moder*, vell, med *Venner* og *Mor-Broder*
 Aftæer ald Sorgens Strømm og Hierte-tærend Graad,
 Jeg vœd J er tilfreds med Himlens Agt og Raad.
 57 Den *Pode*, som er lægd i *Abild-Gaard* at grøde
 Ey borte bliffuer slet, mens med Sin Frugt skall møde,
 Saa Mit *Forældre-Parr* skall finde mig en Quist
 60 Indhegnet og indsatt i Viintræet *JESUM CHRIST*.
 Aff Jordens Muld og Malm Jeg ey en Graffv erlanget,
 Den liden kiste, som J seer min Støffv har fanget,
 63 Den regner Jeg saa høyt som prydet Brude-Seng
 Langt ofver Gods og Guld, det Verden tar i fleng.
 Mit *Lifves Almanack* indholdte kun Minuter,
 66 Jeg bleffv aff Verden keed, alt saasom Himlen slutter,
 Mens uden Suck og Sorg, og Tidens Maall og Meed
 Jeg leffv med *min Gud* i Ævig Evighed.
 69 *Mor-Faders* Graffv-Stœd Jeg for Brude-Sahll indtræder,
 Ett Ævig Sæde Jeg i Himmelen beklæder:
 En Liden Jomfru Jeg i Verden var og bleffv
 72 En Christen Strax mig *Gud* blant Hellig Helgen
 skreffv.

RIMBØN

- 1 Bevar dit Ord,
Vor Siele Foer,
3 Hør Christendommens Sucke,
Gif Kongen Fred,
Og Raadet Vid,
6 Set Fred for hver Mands Lucke.
Forlad vor Brøst,
Øs Troe og Trøst
9 J hver bedrøvet hierte,
Hielp hielpless haand,
Løss Fangers baand,
12 Mild Svangre Qvinders smerte
Viid Enkers Bøn,
Vær Deres Løn,
15 Ja store Trøst og glæde.
Leed reysend' Mand,
Til Land og Vand,
18 Den rette Vey at træde.
Og naar vor Liv
J Dødsens Kiv
21 Skal gaa, ø *Jesu* Lille
Da lad din Nød
Og haarde Død
24 Vor Nød og Død formilde.
Hvad os til Gafn
J *Jesu* Nafn
27 Kand være, vi indlucke.
Hand er Din San
O! hør vor Bøn
30 Paa [ham] vi monne Sucke.
Fader vor etc.

209

NAAR DER KASTES JORD PAA LIIG

- Din Siæl er klar, som Guld,
Udi Din Frelsers Skiød. (1.)
- 33 Dit Legom bliver Muld
For det som Adam brød. (2.)
- Du skal opvægne fuld
36 Med Fryd ved *Christi* Død. (3.)

368

267

SOMMER-PSALME

I.

Den blide Sommer stunder til,
Thi vil vi glade være,
Med Psalter-Sang og Harpe-Spil,
Som takkes kand vor Herre.

2.

Først gaar vi med Vor *Jesum* om,
See hvad han for os liider,
For gejstlig og for Verdslig dom,
Ved dag og Natte-tider.

268

3.

Vi følger ham til *Golgatha*
See der hvor [*Jesus*] Søde
For alles Synder stor og smaae
Sin Aand opgaf og døde.

4.

Saa takke Vi dig Jesu bliid
Alt for din død og Pine,
Hvorned du frelst al Verden Vüid,
Ja mig og alle Mine.

5.

Paa Paaske-dag saa glædelig
Vil vi *triumph* Sang siunge,
Af Hiert' og Mund ecndragtelig,
Smaa store [gamle] unge.

6.

Saa prise Vi Vor Frelsermand
Med Hiertens Fryd og Glæde,

Som opfoer til Guds Høyre Haand
Og os der Stød bereede.

7.

Paa Pindsedag den høye fest,
Hand os tilbage sendte,
Den Hellig Aand, den ædle Giest,
Som Iius i Hjertet tente.

8.

Den samme Værdig Hellig Aand
Bør ogsaa Priis og Ære,
Som altid er vor trøstermand
Og os vil Sandhed lære.

370

215

EEN VIISE

Forfattet i fængslet.
Siunges som
O Gud! skee Lov til ævig Tiid.

1.

Som hidsig Hiort til flydend Vand
Min Siæl til Dig forlænger,
Du er een Kilde for hver Mand,
Som træster dend der trænger.

2.

Som Hest og Bæst i Mølle-Aag
Omdrives og omløbe:
Jeg ligesaa; min Gud lad dog
Ophøre Pidsk og Svøbe!

3.

Til Dig, o Sædest' Brudgom kjær!
Staar ald min Hiertens Længsel;
Men see, hvor arrig Verden er:
Mig holder her i Fængsel.

4.

216

Jeg er dit Leer: Du af mig gjør,
Min Herre! Hvad Dig lyster:
Jeg blif igien, som jeg var før,
Til Støv, naar Hiertet bryster.

5.

Uroelig Verden, fåer da vel!
Til Himmel-Roc ieg haster;

Du beed mig her udi min Hæl:
For Thronen ieg mig kaster.

6.
Forventendis een Naadig Dom,
At høre Herrens Stemme:
O Himmel-Salig Siæl! nu kom
At roe i Himmel-Giemme.

